

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Гринкевич Ігор Володимирович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частинам першій, другій статті 3, частині першій статті 8, частині другій статті 19 Конституції України (є неконституційними), приписи абзацу п'ятого частини п'ятої статті 182 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – КПК України), згідно з якими: „У виключних випадках, якщо слідчий суддя, суд встановить, що застава у зазначених межах не здатна забезпечити виконання особою, що підозрюється, обвинувачується у вчиненні тяжкого або особливо тяжкого злочину, покладених на неї обов'язків, застава може бути призначена у розмірі, який перевищує вісімдесят чи триста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб відповідно“.

Автор клопотання вважає, що абзац п'ятий частини п'ятої статті 182 КПК України не відповідає статті 3 Конституції України щодо виконання державою обов'язку забезпечити належний механізм захисту прав підозрюваних, що утримуються під вартою; частині першій статті 8 Конституції України, оскільки порушує принцип верховенства права, а саме такі його складові, як визначеність, ясність і недвозначність правової норми, необмеженість трактування та передбачуваність її застосування; частині другій статті 19 Конституції України стосовно дотримання вимоги щодо встановлення меж повноважень державним органам. На думку автора клопотання, це спричиняє порушення його прав на свободу, повагу до його гідності, свободу пересування, що їх гарантовано статтями 28, 29, 33 Конституції України.